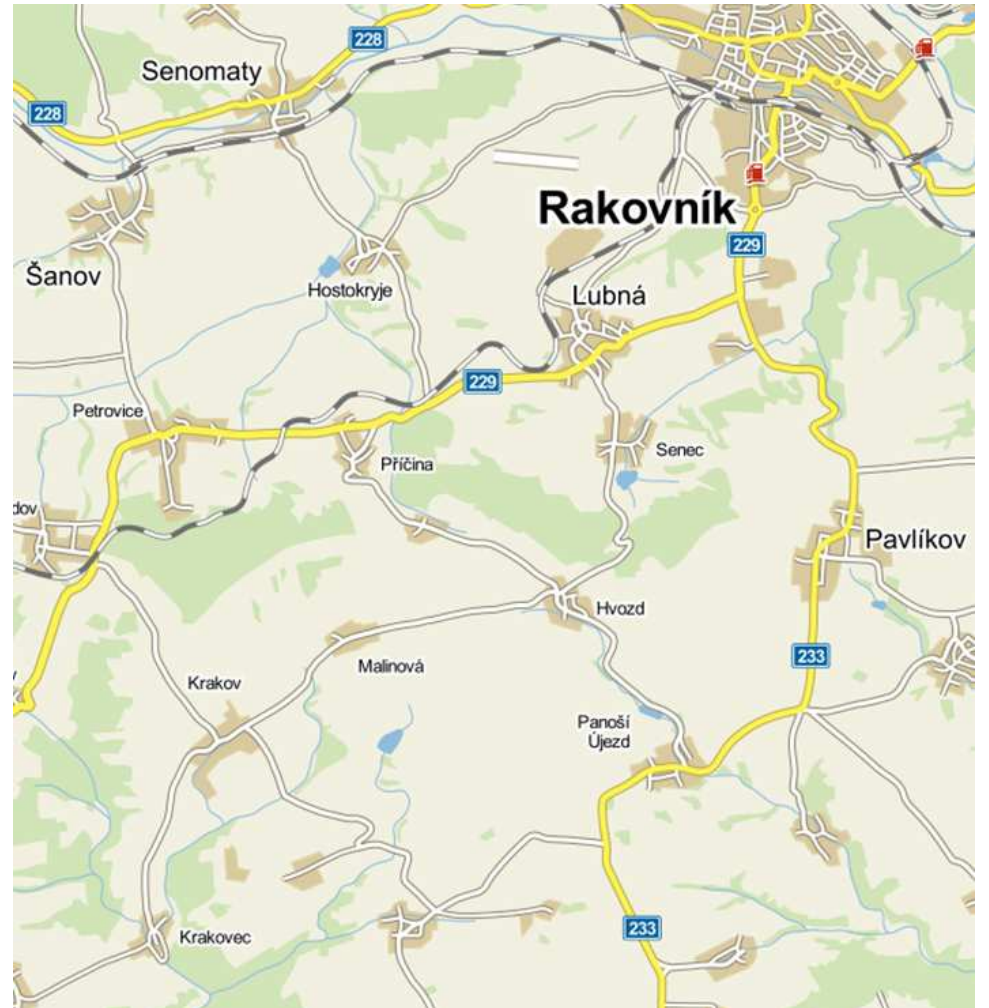

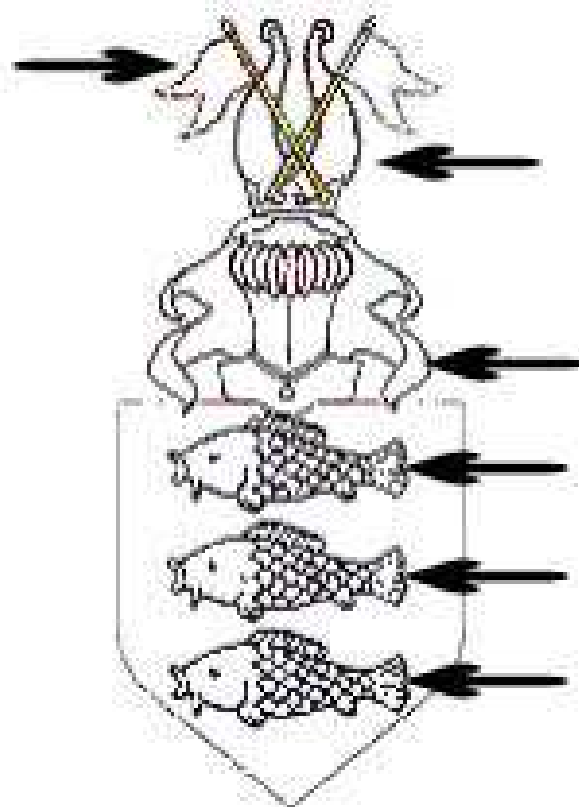
Krakovec

Namaluj nebo napiš co se ti
na výletu líbilo...

Vybarvi erb rodu Bechyňů
z Lažan...

Červené bude vše na co ukazuje šipka

Tři bratři našli cestu přes řeku pro královo vojsko a za tuto
službu byli odměněni erbem s třemi kapry.

Nakresli nebo zakroužkuj jak se dneska cítíš.

Jsi....

Ukaž hasičům co nejkratší cestu k hořícímu domu....

Hrad Krakovec byl pravděpodobně založen roku 1381, za rok jeho dokončení se nejčastěji uvádí rok 1383.

Byl kladen maximální důraz na komfort, na hradě se nachází 26-27 místností. To vše činí z Krakovce jeden z vrcholů české hradní architektury 14. století. Krakovec byl samotným Jírou nazván „Chalúpka“.

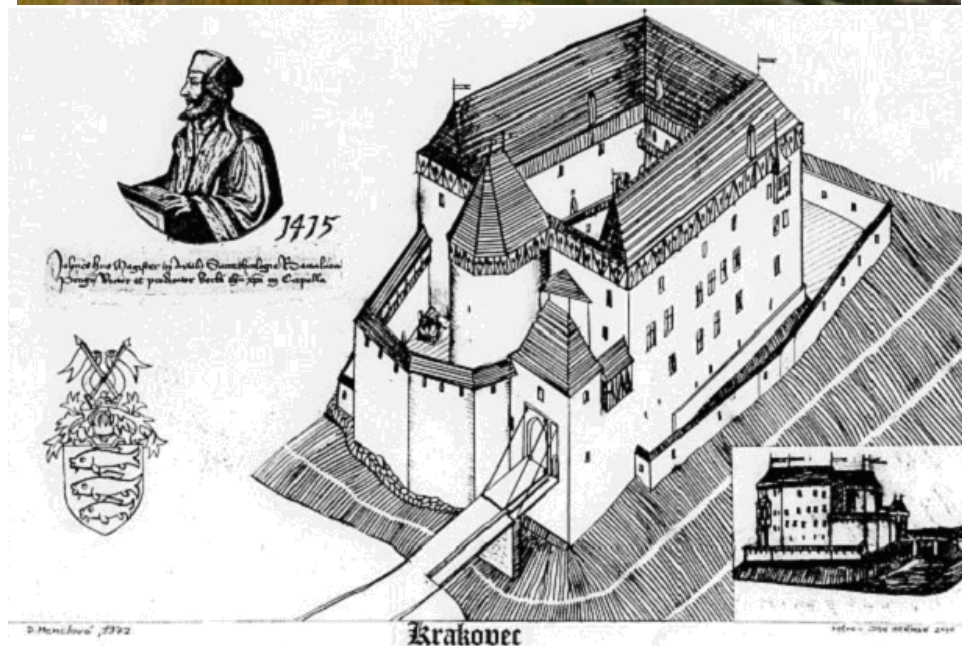
Patřil však k našim nejluxusnějším hradům. Z toho důvodu byly i jeho obranné prvky sníženy na minimum a důraz byl především kladen na obytnou složku stavby.

Do hradu se vjíždělo po padacím mostě přes vykopaný hluboký příkop.

Na prvním nádvoří byla studna a věž, která sloužila k obraně. Nacházelo se zde 26 pokojů a dalších osm místností bylo ve sklepech. Nejzajímavějším prvkem objektu je řešení klenby v kapli.

V roce 1783 jej však zasáhl blesk a hrad vyhořel, zůstaly jen obvodové zdi a některé klenby.

Hrad byl vyhledáván filmaři. V roce 1977 zde byl natočen pohádkový muzikál pro děti Ať žijí duchové!.

Pověst

Však přenesme se do roku 1783, kdy byl Krakovec zachvácen plameny ohně. Uběhlo svěží jaro a po kraji se rozlilo hřejivé sluneční světlo. Seno toho léta vonělo na loukách, malé děti se proháněly po lese a sbíraly do džbánek borůvky. Jen sedláci se obávali o svou úrodu, již po několik týdnů nespada z nebe ani kapka deště.

Jednoho takového horkého dne se hradní pán projížděl po lese na svém koni. Již se chtěl navrátit domů, ale cosi jako by mu říkalo, že mu hrozí nebezpečí.

Nevěřil však na tajemné síly a jel pomalu po cestě ke Krakovci, když tu se najednou celá obloha zatáhla černými mraky a spustil se prudký liják. Pán rychle cválal lesem a hledal místo, kde by se ukryl.

Zakrátko vskutku dojel až ke skále pod hradem a tam se v malé prohlubni skryl. Náhle se ještě více setmělo, hrůzné zahřmění se ozvalo přímo nad hradem. Z nebe sjel dlouhý, klikatý blesk, ozářil celou skálu zlatým světlem a udeřil přímo do hradních zdí.

Celý hrad byl za pár chvil v ohni. Hradní pán stál s údivem v očích pod skálou a díval se, jak plameny olizují stěny hradního paláce i věže. Podivný pocit zavládl v jeho duši, strach a lítost ze ztráty sídla a radost ze zachráněného života. Pán děkoval ještě dlouho poté všem svatým, kteří nad ním bděli, a od těch dob již věřil na zázraky.

